

חוק גיל שווה לעובדות ולעובדי בפרישה מעבודה, התשמ"ז—1987

1. בחוק זה — הגדרות
 "הסכם קיבוצי" — לרבות הסדר קיבוצי;
 "גיל פרישה" — הגיל שבו עובד חייב, על פי הסכם קיבוצי, לפרוש מעבודתו.
2. גיל פרישה שווה לעובדת ולעובד
 נקבע בהסכם קיבוצי גיל פרישה לגבי עובד, יהיה גיל זה גם גיל הפרישה לגבי עובדת שההסכם הקיבוצי חל עליה.
3. פרישה לפי רציון העובדת
 על אף האמור בסעיף 2, אם נקבע בהסכם קיבוצי גיל פרישה נמוך לגבי עובדת מגיל הפרישה לגבי עובד, זכאית העובדת לפרוש מעבודתה, לפי רצונה, בכל גיל שבין הגיל הנמוך כאמור לבין גיל הפרישה של העובד; העובדת תיתן הודעה בכתב על כך למעביד לפחות ששה חדשים מראש.
4. תחילתו של חוק זה ששה חדשים מיום פרסומו ברשומות. תחילה

דברי הסבר

מטרת החוק המוצע היא לבטל את האפליה הקיימת בענין זה ולקבוע גיל פרישה שווה לעובדת ולעובד. יחד עם זאת מוצע לאפשר לעובדת, לפי רצונה, לשמור על זכותה לפרוש מעבודתה לפני גיל הפרישה האחיד, אם יש לה זכות כזו לפי ההסכם הקיבוצי החל עליה.

גיל הפרישה המוסדר היום בהסכמים קיבוציים, גורם לאפליה בין גברים ונשים בכך שעובדת נאלצת לפרוש מעבודתה ברוב המקרים חמש שנים לפני גיל הפרישה של העובד. חובת הפרישה המוקדמת של העובדת פוגעת במי שרין באפשרויות קידומה בעבודה, בהשתכרותה, ובאפשרותה לצבור זכויות פנסיוניות.

חברי הכנסת: שולמית אלוני, שרה דורון, חיים רמון